

Молодий комунар

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 3 грудня 1939 р.

Четвер, 1 жовтня 1987 року

№ 118 (3937).

Ціна 2 коп.

Ми вже розповідали про вибори секретаря комсомольської організації на заводі «Гідросила» («МК» від 26 вересня 1987 р.). Демократизація, новий підхід до визначення лідера, ноли його ділові й організаційні якості визначаються по справах, а не по анкетних даних, впевнено входить у наше суспільство. Та чи завжди ми готові з усією відповідальністю оцінювати людей, висувати їх на важливі пости? Довіряти, перевіряти, думати, а не бути безликою масою, за яку бу-

Вимогливий керівник, разом з тим проста, хороша людина, йому не байдужі інтереси рядових комсомольців, — так характеризує Шишку Іван Ткаченко, секретар комсомольської організації цукрокомбінату імені Петровського.

— Я знаю його ще з дитинства, — говорить Олександр Юрченко, комсорг Олександрівського РВВС, —

голосів. Але все це не довелось виносити. На запитання В. Іванова про те, яким способом голосувати, зал відповів одностайно: — Відиритим.

Голосували лише раз. Більшість першим секретарем райкому комсомолу обрано Шишку.

Судячи з тієї гарної, доброзичливої атмосфери, що склалася на пленумі, Олександр Шишка саме той ватажок, за яким повинна піти молодь. Але в той же час, вибори продемонстрували, наскільки ми ще не готові до справжньої демократії. Всі учасники пленуму знали, що їм належить вибрати першого секретаря, того, від чийх організаційних здібностей, терпіння і наполегливості, поглядів і переконань залежить багато. Знали і мали час добре над цим подумати. Чому ж нікого, крім тих, хто мав би зайняти відповідні посади (другим секретарем обрано О. Гниляка), ніби ступаючи по снідцях службової драбини, не запропонували?

О. Шишка, і О. Гниляк виступали в трудових колективах. І все ж не завадило б перед комсомольським активом району висловити свої думки, конкретні плани, вимоги, нарішті. Саме їх слово, їх позиція повинна була стати вирішальною, а не позитивні відгуки інших людей. Впевнена, що кожне слово і І. Ткаченко, і О. Юрченко, і В. Шепеля, і Г. Колісник, і М. Жижжуня — чистісінька правда. Але такі хороші слова можна було б сказати чи не про кожного, хто сидів тоді у залі.

Чудова форма прояву справжньої демократії при виборах комсомольських керівників — створення комісії по конкурсному заміщенню вакантних посад. У даному разі потреби у створенні комісії не було. О. Шишка, і О. Гниляка добре знали в районі. На розгляд же комісії може запропонувати свою кандидатуру кожен сміливець. Такої практики вимагає від нас сьогоднішній день.

Ми лише вчимося демократії. І піднята руна під час виборів, не автоматичний жест — велика відповідальність.

С. ОРЕЛ.
Олександрівський район.

УВАГА! УВАГА! УВАГА! ВПЕРШЕ У ГАЙВОРОНСЬКОМУ РАЙОНІ!

У суботу, 3 жовтня, у місті Гайвороні в районному будинку культури підбудеться свято газети «Молодий комунар», присвячене Дню Конституції та 70-річчю Великого Жовтня.

У ПРОГРАМІ:
— автопробіг журналістів «Молодого комунара»
— виступи художніх колективів учбових закладів
— виступ молодіжного

анонс

театру «Юність» м. Гайворона

— виступ ансамблю народних інструментів з с. Хашуватого
— конкурс на кращий гумористичний підпис до малюнка.

Переможці різноманітних конкурсів будуть нагороджені призами і подарунками. Учасники свят матимуть змогу взяти участь в прес-конференції «МК», яка розпочнеться о 16-й годині. Усний виступ газети — це зустрічі

з кращими виробничниками району, ветеранами війни та праці, поетами, гумористами.

ПРОПОНУЄТЬСЯ НА ВСІ СМАКИ:

— виставка робіт юних техніків
— книжкова ярмарка
— виставка народної творчості
— виставка-продаж кондитерських виробів.
Початок свят — о 15 годині.
Запрошуємо жителів Гайворонського району, а також усіх бажаючих взяти участь у нашому святі!

ЛИШЕ ПІДНЯТИ РУКУ...

ПЕРЕБУДОВА ТВОЯ ПОЗИЦІЯ

дуть вирішувати «зверху»? Не все сказане вище стосується виборів першого секретаря Олександрівського району комсомолу. І все ж...

Пленум почався у визначений час. Місяць у залі засідань райкому партії зайняли члени і кандидати в члени райкому комсомолу, секретарі первинних, старші вожаті шкіл. Основне питання — про розвиток серед молоді соціалістичного змагання, виконання рішень XX з'їзду ВЛКСМ та червеного (1987 р.) Пленуму ЦК КПРС. Обговорення йде жарко, по-діловому.

Не менш важливим, очевидно, було й питання друге. Організаційне. Надії Бойко, яка виїхала з Олександрівського району, потрібна достойна заміна.

На цей раз вибори трохи незвичайні, — є два кандидати — Олександр Шишка, другий секретар райкому комсомолу та Олександр Гниляк, інструктор, їх імена оголошує другий секретар обкому комсомолу В. Іванов. Зачитується біографія Олександрів. Обоє вони люди молоді, з високою освітою.

ми з одного села. Він завжди був принциповим, чесним.

А Віктор Шепель, ватажок спілчанської молоді колгоспу імені Куйбишева, висловлює свої думки:

— Мене обрали секретарем недовго. Ясно, що не все йшло до ладу. Сашко мені здорово допомагав. І словом, і ділом.

Гарні слова сказали про другого секретаря райкому комсомолу. Що ж скажуть про О. Гниляка? Руку піднімає комсорг колгоспу «Прогрес» Михайло Жижжуня:

— Працював Сашко у нашому колгоспі. Був членом комітету комсомолу. Спортзал будували — він допомагав. Художня самодіяльність — теж він.

Ганна Колісник, старша піонервожата Івангородської середньої школи додала:

— Я знаю Сашка як наставника молоді. Він часто бував у нашій школі.

Слово від трудового колективу (апарат райкому комсомолу) бере завідувач відділом учнівської молоді Надія Бойко:

— Ми прийшли до думки, що обоє вони гідні цієї посади — принципові, вимогливі, ініціативні. Але О. Шишка має більший досвід роботи, він завоював авторитет серед молоді району, комсоргів первинних.

ЦІКАВА ДЕТАЛЬ.

— Є пропозиції щодо кандидатур? — запитує В. Іванов. — Хто ще готовий взяти на себе тану ношу?

Зал молчить. Крім двох Олександрів кандидатів у лідери більше нема.

ЦІКАВА ДЕТАЛЬ. Як голосувати — відкрито чи таємно повинен вирішити пленум. Ясно, все, що потрібно для таємного, було готове — бюлетені, невелика червона урна, комісія по підрахунку

Земля, де від роботи Капустинський кар'єр, стала непридатною для користування. Щоб повернути її людям, потрібно провести рекультивацию. Недавно підприємству «Заготдирм» Новоукраїнського району було передано 4,9 гектара такої землі.

На знімку: старший маркшейдер кар'єру І. ЛИТВИНЕНКО та А. БЛОХТ. НЮК закінчують рекультивацию.

Фото І. ДЕМЧУКА.

Пульс комсомольських справ

7 жовтня — День Конституції СРСР. Радянські люди святкують десятиріччя нової Конституції. І по добрій традиції відзначають цю дату хорошими успіхами у праці. Ряд молодих виробничників, комсомольсько-молодіжних колективів взяли підвищені соціалістичні зобов'язання. Комсорг, подбай про те, щоб вони були виконані успішно. Адже це справа честі кожного КМК, кожного комсомольця.

Завершився третій квартал другого року дванадцятип'ятиріччя. Незабаром і фініш ювілейного року. Подумай, зваж, комсорг, чи все ти особисто і комсомольська організація зробили для того, аби були

виконані виробничі завдання, вироблена високоякісна продукція. Як ви працюєте в нових економічних умовах? Який ваш внесок у розвиток науково-технічної творчості? Що конкретно зроблено по виконанню рішень XX з'їзду ВЛКСМ і XXV з'їзду комсомолу України? Ці та ряд інших питань внутрішньої роботи повинні стояти в центрі уваги звітно-виборчих зборів, які нині тривають у комсомольських організаціях. Комсорг, подбай, щоб кожні такі збори пройшли у душі гласності і демократії, принциповості, критики і самокритики, глибокого аналізу. Звітно-виборча кампанія має послу-

Щоденник групкомсорга: жовтень

жити важливою підмогою у роботі кожної групи, комсомольської організації. Важливо також, щоб комсомольські осередки очолили не формальні, а справжні лідери. Нехай комсомольці самі оберуть собі такого ватажка, який здатний запалити молоді, повести за собою у вирішенні добрих і конкретних справ.

Нині у трудівників села складна і напружена

пора — збирання пізніх культур, городини. Тож поки сприяє погода, треба організовано завершити косовицю кукурудзи на зерно, збирання соняшника, цукрових буряків, овочів і фруктів. А також подбати про підготовку площ під майбутній урожай. У ці дні посилено допомогу селу подають трудові міста, студенти і учні. Подбай, комсорг, аби роботи у полі, на городі були організовані чітко. Аби кожна робоча година була віддана роботі. Вирощену продукцію поля треба вчасно зібрати і зберегти. Дай, комсорг, конкретне завдання штабам і постам «Комсомольського проєктора».

З 1 жовтня почалися заняття в системі партійної і комсомольської політосвіти. 1987—1988 навчального року в шко-

лах та семінарах системи комсомольського політнавчання буде проведено вивчення курсу «Прискорення соціально-економічного розвитку країни — стратегічна лінія КПРС». Слід урізноманітнити форми політнавчання, якість занять. Пропагандисти мають широко застосувати таку форму навчання, як дискусійні клуби.

Не за горами зима. Тож у жовтні, поки сприятлива погода, треба заздалегідь підготуватися до хололів. До редакції зараз часто надходять скарги про непередбаченість до роботи взимку комунальних служб області, окремих підприємств і організацій. Потурбуйся, комсорг, аби твоя комсомольська організація завчасно підготувалася до зими.

29 жовтня — День народження Ленінського

комсомолу. Подбай, комсорг, щоб масові молодіжні заходи, вечори пройшли в усіх містах і селах. На них обов'язково запросіть ветеранів комсомолу, знатних людей, відзначте передовиків соціалістичного змагання.

Нині рішенням бюро ЦК ВЛКСМ розпочато підготовку Закону для молоді. У його написанні може взяти участь кожен комсомолець, кожна людина. Свої думки, пропозиції надсилайте на адресу ЦК ВЛКСМ, обкому ЛКСМУ, редакції «Комсомольської правди», нашої газети.

Жовтень — останній місяць передплатної кампанії. Тож подбай, комсорг, про те, щоб кожен юнак і дівчина вчасно передплатили на 1988 рік свої комсомольсько-молодіжні видання.

ДИВНІ КІЛОГРАМИ

— Скільки важить... кілограм?

— Тисячу грамів, що за дивне питання? — можливо, здивується ви.

А от і ні!

Кілограм — це міра ваги від 900 до 1000 грамів в залежності від «кваліфікації» окремих продавців.

Саме так влаштовують в магазині № 15 «Універсам» міста Олександрії. На такі «кілограми» цього торгівельного закладу періодично скаржаться місцеве населення — подзвонили сигнали і в народний контроль, і в «Комсомольський прожектор», і в міськом комсомолу. І ось у магазині наша рейдова бригада.

При так званій контрольній закупці завжди вибирають товар по дорожчє, аби перевірити справжню «кваліфікацію» того чи іншого продавця.

Та, на жаль, того дня на прилавках ковбаси чи масла, скажімо, не було. Зупинилися на шоколадних цукерках. Молодий працівник прилавка Світлана Тягла (до речі — комсомолка) кинула на ваги кілограмчик «Святокових» на суму 4 карбованці 50 копійок. При перевірці з'ясувалося, що цей «кілограмчик» не дотягує до названої маси і мав би коштувати на дві-три копійки менше.

Для тих, хто скептично посміхається щодо дев'яти копійок, повідомимо, що тільки за минулий місяць товаробіг «Універсаму» склав 147,1 тисячі карбованців. І при підрахунку, посиленому сьогоднішньому «четвертокласнику, неважко встановити масштаби «помилки» продавця. Якщо з кожного карбованця залишити собі лише по дві копійки, то сума «нічийних» грошей за місяць складе не багато, не мало... 2942 карбованці! Де-хто може обуритись цим «арифметичним вальсом», адже в магазині торгують і такими товарами, як консерви, хлібні вироби тощо. Тобто продукцією, яка зваженню не підлягає, на якій не «наварюш». Із цим можна погодитись, так само, як і з тим, що такий нелегальний «податок» із трудівших можна підляти.

...Буде неаб'єктивно, якщо ми не наведемо рядки з інших актів перевірок, наприклад, таких: «При перевірці рейдовою бригадою роботи продавця Григорія Москін (магазин № 5) та Тетяни Красюк (магазин № 1) встановлено, що сума, взята ними за товари, відповідає справжній вартості».

У радянському суспільстві більшість чесних, сумлінних людей. Вони виконують свої обов'язки, не зазираючи до державного гаманця. І з тими, хто підриває їхній авторитет, необхідно вести непереможну боротьбу.

Рейдова бригада: І. ЛЕБІДЬ — інструктор Олександрійського міського комсомолу, Г. ОЛЬШАНЧЕНКО — секретар комсомольської організації Олександрійського міського управління торгівлі, В. НУЖНА — помічник санітарного лікаря по гігієні санітарно-епідемічної станції, С. БОНДАРЕВ — спецкор «Молодого комунара», м. Олександрія.

Знайшовшись з «Універсамом», наша рейдова

Трохи більше ви підрозумієте тому на будівництво Сургутського заводу крупнопального домобудівництва прибув молдавський комсомольсько-молодіжний загін імені XX з'їзду ВЛКСМ. На злітку: борець ударного комсомольського загону штурматур-малар Зінаїда ЖАВГУРІАН.

Фото А. ЩУКІНА. (Фотохроніка ТАРС).

ВСЕСОЮЗНИЙ ДЕНЬ ФУТБОЛУ

ПІД ЗНАКОМ ШКІРЯНОГО М'ЯЧА

Не залишилися осторонь від Всесоюзного дня футболу, який з нинішнього року проводиться за наглядом Держкомспорту СРСР, спортсмени і анти-вісти Онуфрієвського району. Село Млинок має багаті спортивні традиції. Саме воно й стало центром проведення Всесоюзного дня футболу в районі. З самого ранку лунали музика, а яскраво прикрашені футбольні поля азбавили до сьомої години. Після гри відбувся розіграш призу ЦН ВЛКСМ «Шкіряний м'яч», і міні-турнір

на першість села, і чергову гру чемпіонату Онуфрієвського району з футболу. Цікавою й напруженою виявилася боротьба наймолодших його учасників. До фіналу пощастило пробитися учням Успенської та Намбурлієвської середніх шкіл. Основний час завершився нічиєю, і лише за серією одиннадцятиметрових ударів перемогли «успенці». Третє місце після представників Онуфрієвської середньої школи. Дорослі прихильники шкіряного м'яча змагалися на

тільки на футбольному полі, а в техніці володіння м'ячем, астафети, спортивній вікторині. Увечері всі учасники свят дружно «обідали» за своїх земляків у матчі першості району.

Того ж дня сотні мешканців інших сіл Онуфрієвського району стали свідками цікавих змагань, присвячених Всесоюзному дню футболу.

Г. ВИННИК, головний суддя змагань, смт Онуфрієвка.

РЕЙД

«КРУГЛИЙ СТИЛ» «МК»

Ю. А. НАЗАРЕТОВ, Кіровоградський комбінат: Ось я розкажу про свою методику. Наш комбінат валить плани по введенню виробничих потужностей. Як тут мені пропагувати курс партії на забезпечення до 2000 року кожної сім'ї окремою квартирою? Хто мені повірить? Чи з метою викликати активність слухачів прошу їх ставити питання, а вони й кажуть: чого у нас в цехах температура взимку мінус шість, а ми в одних халатиках? Я переконую їх, що це тимчасово, що у роки війни і в час відбудови (я тоді був комсоргом) було ще скрутніше, що треба потерпіти...

М. О. ПОГОРЕЛОВ, Олександрійський електромеханічний завод: А хіба можуть переконати слухачів такі вмовляння?

Ю. А. НАЗАРЕТОВ: Можуть! Коли їх пов'язувати з дійсністю. У нас за останні півтора року прибрали сміття в цехах, провели опалення, будинки відпочинку для наших працівників побудували — ось приклади, коли слухачі бачать, що наші труднощі не вічні, що від них залежить їх усунення.

А. А. БЕЛОВ, обласна санітарно-епідемічна станція: Нинішня система комсомоль-

О. Ф. БОРОЗНА, Знаменський доресторан: Я директор ресторану, і моїм слухачам, підлеглим, через це незручно не прийти на заняття. Так от, лекції та реферати ми вважаємо віджилими формами навчання. Краще бесіди. Треба підбирати такі теми, щоб вони були не просто цікаві, а й приносили якусь користь їм же і нам усім. Мої слухачі, приміром, роблять масу ділових пропозицій по вдосконаленню виробничих процесів. А от як подавати тему «Прискорення і науково-технічний прогрес», коли дівчата вручну тягнуть важелі каструлі, коли ніякої механізації праці немає?

М. О. ПОГОРЕЛОВ: Я теж віл заняття не по написаному, конспекти не вимагаю, у мене посеред заняття слухачі могли вийти... Спочатку лаяли, а потім стали перевіряючими водити. Найвища відвідуваність у місті. І знання.

Щодо створення дискусійних політ-клубів... Думаю, що треба просто ефективно використовувати те, що є.

В. Т. КАЖАНОВ: Вважаю рекомендаційний курс нецікавим — міняється його. Можете натомість ввести питання про ті ж негативні явища — наркоманію, проституцію, пияцтво. Якщо

«Прокукуривав, а там хоч не світай»

«До цього зводяться іноді функції пропагандистів, котрі відчитують лекції або чергу відбиту, нісильні не турбуючись про сприйняття сказаного слухачами. Ясно, що користі з такої пропаганди ніякої». Цими словами консультант Будинку політосвіти обкому Компартії України В. Т. Кажанов не відірвався Америки для пропагандистів системи комсомольського політнавчання — вони зібралися в обкомі комсомолу для того, щоб поговорити про шляхи перебудови політосвіти молоді, яку зали формалізм і нудьга. В. Т. Кажанов, котрий виступив, для початку поставив перед присутніми питання: чи задовольняє їх нинішня структура комсомольських політшкіл, рекомендована методика проведення занять?

ського політнавчання повинна, гадаю, будуватися так: пропагандист бере визначену міськомком чи райкомом ЛКСМУ тему і доносить її до слухачів довільними шляхами, як сам вважає за краще. Раніше це не схвалювалося, мені не раз попадало за «надмірну самостійність». Крім того, пропагандист має бути людиною сміливою, не тільки читати теорію, а й пробувати практично відповісти на питання «А чого пишуть отак, а насправді інакше». Приміром, при проходженні теми про соцзмагання ми із слухачами дійшли висновку, що комсомольська організація нарівні з адміністрацією, парт-організацією та профкомом повинні оцінювати результати змагання. І ми цього в себе досягли! Скажу, однак, що лаврів з боку керівництва подібна діяльність пропагандисту не принесе, зате у слухачів він і його слово матимуть авторитет.

Л. Д. ЄГЕЛЬСЬКА, обком комсомолу: Як ви вважаєте, доцільно відкривати політичні дискусійні клуби за місцем проживання?

А. А. БЕЛОВ: Тільки якщо для їх ведення знайдеться людина з серцем Данко, котра захопить слухачів так, щоб вони і після заняття продовжували його обговорювати, сперечатися. Спробувати можна...

О. В. КУЦЕНКО, Новомиргородська санітарно-епідемічна станція: Спостерігається масове розчарування у пропаганді. У якій би формі не подавалися істини і не проходили суперечки, вони будуть балаканиною, якщо не вирішуватимуться наболілі проблеми на тому ж виробничому полі.

Л. Д. ЄГЕЛЬСЬКА: А ви не запрошували на заняття своєї школи керівника вашого підприємства, щоб про це з ним поговорити?

О. В. КУЦЕНКО: А у нас політшколу керівник і веде...

перевіряючий прокурорським тоном питає, чого «відхилюється», порадить йому поміняти рід діяльності і не займатися інспекцією.

А. А. НЕСТЕРОВ, колгосп імені 40-річчя Жовтня Вільшанського району: Наша молодь сама запропонувала тему: погана організація дозволяє.

О. С. ХАЛІНА, Кіровоградське виробниче швейне об'єднання: А ми не заняті вирішувати впритул зайняття тею краснава. Замовили екскурсії: оглядову по Кіровограду і по вулицях, що носять імена знаменитих людей. Слухачі самі дивувалися — стільки цікавого є в нашому місті!

О. В. КУЦЕНКО: І взагалі треба людей розворушувати. Ми організували з маловисівцями вікторину «Що? Де? Коли!». Представник обкому комсомолу як пообіцяв допомогти з питаннями, так і по цей день...

А. А. БЕЛОВ: Я собі неміняв простудіювати зі слухачами тему «Приватно-власницькі тенденції у психології».

А. К. КУЛИК, Новоархангельський район: Як нам пропагувати демократію? Ось говорять про вибори, а у нас в районі ніяк не можуть вибрати директора АТП — ніхто не хоче, грошей мало.

В. Т. КАЖАНОВ: А як же з виборами пропагандистів? Раніше була установка: щоб був членом КПРС, освіту вищу мав. Тепер це не обов'язково. А ваша думка щодо цього?

М. О. ПОГОРЕЛОВ: Ранувато ще повсюдно запроваджувати вибори. Вони доцільні лише в здоровому колективі. А то ж можуть проголосувати за того, що нічого не робитиме й не вимагатиме.

Г. П. ШАЛАЄВСЬКА, с. Мечиславка Ульяновського району: Комсомольці добре знають, хто чого вартий, і виберуть людину справді авторитетну.

ПІСЛЯМОВА. А тим часом із кількох десятків чоловіків «за круглим столом» на запитання «Кого з вас вибрали?» підняв руку лише один — А. А. Белов. У доповіді секретаря обкому комсомолу Н. Ангелуши акцентовалося, що у Гайворонському, Кіровоградському, Новомиргородському районах комсомольські політшколи швидко втрачають над молодими трудівниками. Як? Аудиторія промовчала. Та й у цьому обговоренні взяли участь в основному досвідчені пропагандисти — молоді люди комсомольського віку, за винятком О. В. Куценка, не знайшли що сказати. «А ви знаєте, що тут не всі пропагандисти і їхні виступники — з деяких міськ-підприємств комсомольці не ходять на заняття?», «А ви не уявляєте, як це сіро й нецікаво — один і той же людині перед одним і тим же слухачами торочити одне і те ж», — ці репліки прозвучали в кулуарах і свідчать про те, що далеко не все існує небажаною в системі комсомольського політнавчання внесено на поверхню.

Частині присутніх висловила бажання постійно зустрічатися в такому складі «обов'язково перед початком нового навчального року. Отже, не сприйняли нинішню бесіду як... говорильню, після якої хоч не світай.

Н. ДАНИЛЕНКО, спецкор «Молодого комунара».

МАЙЖЕ два місяці минуло після завершення Всесвітніх студентських ігор, але мене продовжує непокоїти риторичне питання: «Що завадило тобі перемогти у своєму фінальному запливі?». Запитую і не знаходжу відповіді. Нестерпна загребська спека? Сила суперників? А може втомі, якої зазнав протягом місяця, що передувало Універсіаді? Кожна з цих причин правильна по-своєму. Однак жодна не може претендувати на найголовнішу. Адже спорт є спорт. І саме в ньому, як в обліковому зошиті сумлінного бухгалтера, усе повинно бути розставлено по своїх місцях. Аналіз логічності і несподіванок спорту — це вже справа фахівців...

Виступ на Всесвітніх студентських іграх ми разом з тренером Володимиром Володимировичем Маньком планували ще взимку. Ці змагання в моєму спортивному календарі 1987 року були головними. Однак вийшло так, що через велику кількість змагань різного рангу Універсіада не виділилась із загального ряду. Розовів лише про кілька змагань перед від'їздом до Загреба.

Чемпіонат України, який проходив у Києві, зібрав досить сильний склад учасників. За традицією моїм головним суперником знову став київський армієць майстер спорту міжнародного класу Олег Гавриленко. Спортивна суперечка між нами почалася ще в лютому, коли в харківському басейні «Спартак» Гавриленко виграв у мене дві дистанції на 50 та 100 метрів. А ось двохсотметровку я йому не віддав. На республіканській першості я знову переміг на цій дистанції, програвши Гавриленку стометрівку. А взагалі, тоді мені довелося виходити на старт чотирьох фінальних заплівів. Через два дні після київських оглядин збірної країни вилетіла до Софії на традиційну зустріч плавців СРСР — Болгарія. Ми перемогли і серед залікових очок збірної були й три мої другі місця. Після повернення до Москви нам повідомили, що збірна вилітає до Австрії на «незаплановані» змагання. Австрійська спортивна ліга в середині червня вирішила урочисто відсвяткувати своє дев'яностоп'ятиріччя. Цій події було присвячено велику спортивну програму з участю спортсменів багатьох країн світу. Змагання за рангом невисокі, проте досить виснажливі. Але навіть за цих умов мене чекали перемоги на трьох дистанціях. А з Відня ми відправились до Дніпропетровська на чемпіонат Радянського Союзу. Втомі давалася взнаки.

Така от карусель різноманітних змагань стала небажаним прологом загребській Універсіаді, у якій взяли участь кращі студентські команди світу. Універсіаду іноді називають Олімпійськими іграми в мініатюрі. Тут все як на Олімпіадах — і програма, і види спорту. Навіть учасники всесвітнього студентського форуму живуть разом в одному містечку — щось подібне олімпійському селищу. Єдина принципова відмінність Універсіад — проходять вони раз на два роки. Девіз XIV Всесвітніх студентських ігор «Світ молоді — за мир у всьому світі», обумовив їхній напрям не тільки в спорті. В Загребі брали участь близько шести тисяч спортсменів із 125 країн. Це рекорд подібних змагань, які розігруються з 1959 року. Однією з найчисленніших делегацій стала радянська збірня. Вона виборювала нагороди у всіх видах програми. У складі нашої збірної було 257 спортсменів, які представляли 117 вищих учбових закладів 60 міст країни. І мені дуже приємно, що в Загребі був представник Кіровоградського державного педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна.

...Святкове відкриття Універсіади відбулося в середу 8 липня на відверт заповненому 65-тисячному стадіоні «Динамо». Збірна Радянського Союзу прокривала перед глядачами у синіх костюмах з державним гербом країни. Запам'яталися оплески, якими зустріли нашу появу на стадіоні. Однак ще більше запам'ятався мені день 4 липня, коли всю нашу команду перед від'їздом запросили до Центрального Комітету ВЛКСМ. Перший секретар ЦК ВЛКСМ Віктор Мироненко по-

бажав кожному з нас високо нести прапор радянського спорту на цих відповідальних змаганнях. Ми в свою чергу взяли зобов'язання, серед яких найголовнішими пунктами назвали такі: «Зміцнювати моральні принципи радянського спорту — чесність, колективізм, любов до праці, благородство. Вимогливо ставитись до себе та своїх товаришів, бути непримиреним до егоїзму, зазайства, користюлюбства». Хтось може запитати — а де ж заплановані місця, залікові очки? В збірних країнах з будь-яких видів спорту знають, що вони можливі лише при виконанні зобов'язань моральних.

Ми поклали квіти до мавзолею В. І. Леніна, а на

ВАЖКА ВОДА Загреб

ступного ранку спеціальним рейсом Аерофлоту вилетіли до Загреба.

На Універсіаді спортсменів усіх країн було поселено у спортивному містечку на території Загребського університету, одного з перших у Європі. В наше розпорядження було віддано університетський гуртожиток, адже югославські студенти перебували на канікулах.

Перший день змагань, які проходили в басейні спортивного центру «Младост», для нас виявився невдалим. Жоден із радянських плавців не увійшов до числа призерів, хоч розігрувалося шість комплектів медалей: у чоловіків на дистанціях 100 метрів вільним стилем, 200 в баттерфляй, 100 на спині, у жінок 200 метрів в комплексному плаванні, 400 вільним стилем та комбінована естафета 4x100 метрів. На дистанції 100 метрів на спині з результатом 58,65 секунди я посівсьоме місце, що виявилось кращим в радянській збірній. А переміг на стометрівці японець Судзукі (56,57), котрий майже на секунду випередив американця Беркоффа та Мортенсена. Перемога японця стала закономірною. Коли їдеш на якийсь міжнародний турнір, то знаєш своїх імовірних суперників, можеш реально оцінити власні сили. Універсіада відрізняється тим, що відкриває нові імена. І дуже рідко вдається кому-небудь виступити на Всесвітньому студентському форумі двічі. Так ось, із знайомих мені суперників у Загребі був лише 21-річний Судзукі, який

уже встиг увійти до першої десятки найсильніших плавців світу. Хороша фізична підготовка, смак попередніх перемог допомогли йому. Перемогу в перший день змагань святкували також англійець Джеймсон, новозеландець Моссе, румунка Лунг (двічі), жіноча збірна США.

І взагалі той день був для радянських спортсменів невдалим. Головними героями дня стали футболісти, які «розгромили» бразильців з рахунком 6:0 і вийшли у чвертьфінал.

Наступний ігровий день приніс в копилку нашої плавецької збірної золоту нагороду. Мій товариш по команді і сусід по кімнаті в спортивному містечку Андрій Патраков переміг на дистанції 400 метрів вільним стилем. Перемогу цю вважали несподіваною, але, на мій погляд, головним сюрпризом було те, що результат Андрія (3:56.13) навіть не увійшов до числа двадцяти п'яти кращих світових показників. А у югослава Петрича та англійця Боуда час був ще гіршим. В плаванні трапляється і так, адже склад учасників не завжди стабільний за класом. Проте це ніяк не може принизити «золото» Андрія, студента Пензенського державного університету. Тим більше, що цей успіх виявився для нашої збірної з плавання останнім.

...Серед численних традицій радянських збірників є й така. Після кожного дня змагань ми в повному складі збираємось у червоному кутку, аби підбити підсумки минулого ігрового дня. Тут поздоровляють переможців і призерів, розглядають причини невдач. Свій червоний куток в Загребі ми обклали на одному з поверхів гуртожитка — прямо в холі. Разом поздоровляли гімнастів Юрія Корольова, Олену Шушуну, які стали абсолютними чемпіонами Універсіади, атлетку Наталю Лисовську і Ірину Костюченкову, футбольний колектив вільнюського «Жальгіріса». Тут ми дивились кінофільми. Повинен сказати, що культурна програма в Загребі була дуже цікавою. На території містечка працювали міжнародна дискотека, кінозал, кілька кафе, концертний майданчик, на якому виступали популярні югославські співаки та музичні групи. Однак під час напружених змагань нас вабило до себе червоний куток, де можна було переглянути радянський кінофільм, послухати музику, почитати «Комсомольську правду», інші газети. Це був своєрідний настрій на боротьбу.

11 липня відбулися попередні і фінальні запливи на дистанції 200 метрів на спині. Головний фаворит — той же Судзукі. Він, як і всі ми, майже знемагав від нестерпної спеки. І навіть у «Младості» ми почували себе не краще, ніж на розпеченому сонцем асфальті.

У попередньому запливі я продемонстрував результат 2:06.12, японець — на секунду кращий. Показники невисокі, проте в фінал ми потрапили обидва: Судзукі — з першим результатом, а я з п'ятим. Однак цей заплив вивів мене із нормального ритму. Хтось сказав, що на другому повороті я не торкнувся рукою стінки басейну. І хоча суддя змагань цього не зафіксував, постало питання про мою дискваліфікацію. І лише через деякий час В. В. Манько підтвердив мій вихід до фіналу, однак в психологічній підготовці наступила криза. А до фіналу — кілька годин. Трохи заспокоївшись, я переглянув кінофільм і навіть встиг поспати. А ввечері — знову басейн. Крім мене й Судзукі, до фінальної частини змагань потрапили ще два американці, а також представники Угорщини, Польщі, ФРН і Австралії. В сучасному плаванні вирішальна роль належить часткам секунд. А мені до третього місця не вистачало всього сім десятків. Американець Ламберт випередив мене рівно на стільки. Перше місце знову дісталось Судзукі.

Переможців і призерів Універсіади нагороджують медалями, однак, як і на Олімпійських іграх, залікові очки кожній з команд приносять перші шість місць. І тих, хто увійшов до шістки, нагороджують дипломатичними організаційного комітету...

— Що завадило тобі перемогти в фінальному запливі? — запитую себе.

І немов у відповідь чую голос свого тренера В. В. Манька: «Спорт — він і є спорт, Сергію. І за відносними поразками стоїть дещо більше, ніж невдача, а саме — запал на перемогу в інших змаганнях».

С. ПАЛЬЧИКОВ,
член збірної СРСР з плавання.
Фото М. СТЕННИКА.

Чи заб'ють замулені джерела?

КІРОВОГРАДСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНО-ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ІМЕНІ М. КРОПИВИЦЬКОГО З ЖОВТНЯ ПОЧИНАЄ НОВИЙ ТЕАТРАЛЬНИЙ СЕЗОН. НАШ ПОЗАШТАТНИЙ КОРЕСПОНДЕНТ ЗУСТРІВСЯ З ДИРЕКТОРОМ ТЕАТРУ І. В. КРИКУНЕНКОМ І ВЗЯВ У НЬОГО ІНТЕРВ'Ю.

І. К. Для кировичан це буде особливий сезон. По-перше, незабаром 70-річчя Великого Жовтня — важлива подія в житті всієї країни, до якої ми підготували виставу «Понад вік триває день...» за відомим романом Ч. Айтматова. По-друге, це буде ювілейний, п'ятдесятий сезон. І по-третє, його ми починаємо з новими задумами, новою системою роботи з глядачем, орієнтованою на відхід від «добро-вольно-примусового» розповідницького мистецтва, яке виникає з несправедливих докорів, нарешті, з новими авторами, новим режисером-по-

становником, новим головним художником.

КОР. Чи не вплине таке оновлення творчого та керівного складу на естетичну програму театру?

І. К. Сподіваюся, що вплине. Відверто кажучи, театр ще в минулому сезоні почав творчі пошуки, намагавшись відійти від «застійних» театральних форм. Процес цей, на жаль, не такий швидкий та безболісний, як хотілось би. Тому певні надії покладаємо на

«свіжі» творчі сили, на їхні нові ідеї та задуми.

До речі, мої численні бесіди з кировичанцями залишають дивне враження: люди люблять театральне мистецтво, із задоволенням відвідують спонтанні гастролі, а до рідного театру ставлять з деякою зневагою... Хоча, як часто з'ясується, їхні уявлення про мистецтво кировичан залишилися на рівні п'ятирічної, а то й десятирічної давності.

У театральній справі нагромадилося стільки проблем, і вони не вирішувалися так довго, що зараз їх одним

махом не розв'яжеш. Причин тут багато. Це відставання драматургії (і, відповідно, театру від життя), зниження рівня естетичного виховання сучасного глядача, низька авторська майстерність, конкуренція телебачення... Потребує перебудови застаріла в своїй основі організаційна структура театру. У зв'язку з цим великі надії покладаємо на експеримент, який має підказати вихід із цього становища.

КОР. Цього року театр гастролював у межах своєї області. Це було випликане якимись особливими причинами?

І. К. Ми могли поїхати, наприклад, у Кутаїсі або в Херсон. Але, зваживши все (включаючи економічні фактори), вирішили виступати на Кіровоградщині, присвятивши гастролі 70-річчю Великого Жовтня та 50-річчю театру. В той же час ми працювали одразу

над трьома новими п'єсами: «Провінціалки» Я. Стелімаха, «Коліскова» Т. Міннулліна і «Сірано де Бержерак» Е. Ростана. У жовтні кировичанці побачать прем'єри цих вистав.

КОР. А які ще прем'єри чекають нас до кінця року?

І. К. Хочу знову згадати «Понад вік триває день...» Ч. Айтматова (у минулому сезоні відбулася лише одна вистава). А ще: «Замулені джерела» М. Кропивницького та «Хлопчик-Кибальчиш» А. Гайдара — для дітей.

КОР. Які з названих вистав ви порадили б подивитись молодим глядачам, читачам «Молодого комунару»?

І. К. Якщо говорити щиро, то молодих глядачів хотілося б бачити на кожній

нашій новій виставі. Але, враховуючи загострений інтерес молоді до своїх сучасних вікових проблем, порадижу «Провінціалки» і «Коліскову» — у першу чергу. На молоді (але не тільки на неї) розраховуємо також такі постановки майбутнього року, як «Банка згущеного молока» Я. Верещака, «Підступність і кохання» Ф. Шіллера, «Нічний мотоцикліст» Ю. Яковлева.

Від розмови В. КОБЗАР.

Заст. редактора
А. БЕЗТАКА.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

БК 01811.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Обсяг 0,5 друку арк.

Телефони: редактора — 2-54-28, заступника редактора — 2-53-22; відповідального секретаря — 2-53-65; відділів: комуністичного виховання — 4-66-79, 4-64-21; комсомольського життя та економіки — 2-53-94; учнівської молоді і соціальних проблем — 2-59-82; фотолабораторії — 4-64-21; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

Зам. № 517. Тираж 59600.

Газета виходить в четвер, суботу.
Друк: «Імені Г. М. Димитрова» видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.